DAVIDIS IENKINS

IVDICIS IN VVALLIÆ PRINCIPATV

LEX TERRÆ.

In qua ex intimis penetralibus Iuris Anglicani doctissimè explicat Regimen ab omnibus seculis in Anglia usitatum:

SIMVLQVE

Demonstrat quam iniquè posterius hoc Parlamentum egerit cum Rege, unde & jure illud deserere fuerit coactus.

David Jenkins

LONDINI,
Anno cIↃ IↃC XLVIII.

HONORABILI SOCIETATI

GRAYES-INNE

Et reliquis Inne of Court & omnibus Professoribus LEGIS.

Sunt Collegia Iurisc. & Studiosorum Iuris commun.

EXpendi jam XLV annos in Studio Legum hujus Terræ, mea professione, sub & per quas hæc Respubl. floruit multis ætatibus, in magno splendore & felicitate (jam seges est ubi Troja fuit.) Magnum & plenum corpus hujus Regni incidit superioribus annis in gravissimum morbum; verè dicitur causa morbi cognitâ, morbum curatu facilem esse. Nullus vestrûm est, spero, qui non animitus optet convalescentiam communis nostræ Parentis, nativæ nostræ Regionis (Moribus antiquis stat res Britannica) Deum testem advoco hunc Commentarium meum non habere alium finem quàm Vota mea communis boni: quam procul absim ab Ambitione, vita anteacta, & vestra notitia mei, abundantes vos informat: & multi vestrûm probè nôrunt, quod semper detestatus sim Shipmonie & Monopolia, & quod in principio hujus Parlamenti ut opponerem me excessibus unius Episcoporum, jacui sub ipsorum excommunicationibus, & examine LXXVII Articulorum in Curia supremæ commissionis. Sacra sua Majtas: (Deus mî testis est) creavit me Iudicem in partibus Walliæ invitum, & contra omnia media quæ potuerim adhibere: & patentes ad locum hunc mihi missæ, pro quibus

non ſolvi obulum, & locus tam inconſiderabile eſt beneficium ut valeat tantum LXXX l. per annum, *cum ſolvitur, & impendi ſingulis annis, quibus miniſtravi, duplo tantum è propriis bonis, ordinaria & frugali expenſa. Solatio fuit quod non ignorarem ſuam Maj*^tem *eſſe juſtum & prudentem Principem.*

Cum Mr Noy *&* Dominus Banks *eſſent Procuratores, placuit ipſis, ſæpe operâ mea uti, & plurimæ relationes de cauſis in Curia, ea occaſione, venerunt ad meam notitiam: & quemadmodum Deo rationem ſum redditurus in ultimo judicio, veriſſimum eſt, omnes aut plurimas relationum quas vidi in illo genere (& vidi quamplurimas) eo tendiſſe, ut Majeſtas ſua vellet informari per Concilium ſuum, an proſecutiones oblatæ congruerent Legibus, & non eſſent inconvenientes populo ipſius, antequam illis aſſentiretur. (Quid poterat juſtus & pius Princeps amplius facere?) Invenietis curam & medelam præſentis intemperiei in hoc diſcurſu, & Deus proſperet id in manibus veſtris, cogitationibus & verbis, ut res meretur.*

Cuſtodite Leges, & magnum hoc corpus convaleſcet: abjicite illas, & certo peribit. Conſtitui me reddere Sacrificium pro illis hilariter, & ſpero (per Dei auxilium) tam conſtanter quàm ſenex Eleazarus *pro Sanctis Legibus ſuæ Nationis,*

Vobis bene optans

DAVID IENKINS,

Nunc captivus in Turri Londinenſi.

LEX

LEX TERRÆ.

LEx hujus Terræ habet tria fundamenta. Primò *Conſuetudinem* Secundò *Iudicialia Recorda.* Tertiò, *Acta Parlamenti.* Duo poſteriora ſunt tantum declarationes *Communis Legis* & *Conſuetudinis* Regni, quoad regium Regimen. Et hæc Lex de *Regio Regimine* eſt Lex fundamentalis.

Regimen hujus Regni per Regium Monarcham, tam antiquum eſt quàm Hiſtoria, aut memoria temporum: quam poteſtatem habuerit ſemper hic Monarcha, & qua uſus ſit in bello & pace in hac terra, eſt ſcopus hujus diſcurſus: uſus ille & praxis facit *fundamentalem Legem* & *Communis Lex* Terræ & communis *uſus* Plowd. Com. 195. Nam ſub primis Regum noſtrorum poſt conqueſtum Normanìorum, *Wilhelmo*, *Wilhelmo* II, *Henrico* I, *Stephano*, *Henrico* II & *Richardo* I conſuetudines Regni quoad Regium Regimen numquam controverſa fuerunt: dicti Reges illis gaviſi ſunt in plena menſura. Regis *Ioannis* tempore Nobiles & Communes Regni credentes antiquas conſuetudines & jura eſſe violata, & ea propter urgentes dictum Regem ipſis concedere XVII an. regni ſui, Libertates eæ à R. Ioanne fuêre conceſſæ, & à filio ejus Henr. III. IX anno regni ejus confirmatæ & vocantur *Magna Charta* & *Charta de foreſta*; declaratæ jam CCCCXXII annis per dicta Archiva.

Regis prærogativa eſt principalis pars Communis Legis. Littl. 344.

Reſtat nunc conſiderandnm, poſtquam ſubditi obtinuerant jura ſua & Libertates, quæ non erant aliæ quàm veteres ipſorum conſuetudines (& fundamentalia jura Regis ut Monarchæ non ſunt alia:) quomodo jura Monarchiæ continuârint in praxi ab Henr. III tempore, uſque

ad præſens Parlamentum 111 Nov. 1640. Nam ante Henr. III tempus, Monarchia habebat pleniſſimam poteſtatem.

Bract. temp. Hen. III. l. 4. c. 24. Sect. 1. *Rex habet Poteſtatem & Iuriſdictionem ſuper omnes qui in Regno ſuo ſunt; ea quæ ſunt Iuriſdictionis & Pacis ad nullum pertinent niſi ad Regiam dignitatem, habet etiam coërcitionem ut delinquentes puniat & coërceat:* hoc probat ubi Suprema Poteſtas ſit.

Delinquens eſt qui adhæret Regis inimicis *Com. Sur.* Littl. 261. hoc oſtendit qui ſint Delinquentes.

Sect. 5. Bract. ibid. *Omnis ſub Rege, & Ipſe ſub nullo* niſi tantùm Deo, *non eſt inferior ſibi ſubjectis, non parem habet in Regno ſuo.*

Idem. *Rex non habet ſuperiorem niſi Deum, ſatis habet ad pœnam quod Deum exſpectat ultorem.* Et hoc oſtendit penes quem ſit Suprema Poteſtas.

Proditiones, Feloniæ & alia placita Coronæ, ſunt *propriæ cauſæ Regis:* id oſtendit eandem poteſtatem.

Ex his locis apparet quæ fuerit Conſuetudo quoad poteſtatem Monarchiæ ante illud tempus, poteſtas militiæ, cudere numiſmata, fœdera icere cum exteris Principibus, condonare delicta, creare officiarios &c. Omnes Reges habuêre, eæ poteſtates non habent initium.

Ed. I. *Sexto Edw. I Com. Littl.* 85. Lege Homagii, unuſquiſque ſubitus debet Regi (viz) Faiti *de Membro, de vita; de terreno honore*; Forma juramenti extat *inter Vetera Statuta*; non legimus de tali Homagio facto ambabus Domibus Parlamenti; ſed ſæpe de facto ab ipſis. Declaratum fuit à Prælatis, Comitibus, Baronibus, communitate Regni, quod pertineat ad Regem, & ejus regalem poteſtatem, ſtricte prohibere *Potentiam armorum*, & omnem aliam potentiam contra Regis pacem, omni tempore cum placebit ei, & puñire eos qui contra faciunt, ſecundum Legem & uſum hujus Regni, & ad hæc obligati ſunt adjurare ſupremum

mum ſuum Dominum, quovis tempore cum opus erit. Hîc Suprema Poteſtas tempore Parlamenti ab utraque Domo declaratur pertinere ad Regem.

In exordio cujuſque Parlamenti, omnia arma ſunt, aut deberent eſſe, prohibita in London, Weſtmonaſterio & ſuburbiis. Hæc condemnat multitudinis acceſſum ad Weſtmonaſter. & cuſtodias armatorum. 7 Ed. II.

Omnes qui tenebant per Equitis ſervitium, & poſſidebant xx. l. *per annum*, cogi poterant *ad Arma militaria ſuſcipienda*: hoc congruit cum Record. veter. temporis, conſtanter continuatum omnium Regum temporibus, verùm hoc Parlament. 3 Novemb. 1640 Rex ex gratia remiſit hoc obſequium; quod probat poteſtatem Belli & præparationem ad illud, non pertinere ad utramque Domum, ſed tantummodo ad Regem. 1 Edw. II. de Militib.

Ambo *Spenceri* tempore Edw. II (ut tegerent ſuam proditionem) excluſerunt hanc damnabilem & damnatam opinionem vid. Quod Ligeantia ſit magis propter Regis politicam capacitatem, quàm ipſius perſonam; è quo deducebant has exſecrabiles & deteſtabiles conſequentias. Primò, ſi Rex ſe non gereret ſecundùm rationem in jure ipſius Coronæ, Ligeos ejus obligatos eſſe per juramentum Illum removere. Secundò, quandoquidem Rex non poterat amoveri per proſecutionem Legis, per vim faciendum eſſe. Tertiò, Ligeos ejus teneri gubernare ob defectum illius.

Omnes quæ ſententiæ condemnatæ à duobus Parlamentis, uno vocato *exilium Hugonis* in Edw. II tempore, altero 1 Edw. III cap. 2. Qui omnes Articuli contra *Spenceros* ſunt confirmati per poſterius illud Statutum, & extant in lib. qui vocatur *Vetera Statuta*. Separatio Regis perſonæ à ſua poteſtate, eſt principalis articulus damnatus; & ta-

& tamen omnes hæ tres damnabiles, deteſtabiles & exſecrabiles conſequentiæ, ſunt fundamenta ſuper quæ preſens tempus inſiſtit, & principia ſuper quæ utraque Domus fundat ſuam cauſam.

Plowd. Com. 322. Villicus Domini, in præſentia Regis non poteſt apprehendi; nam præſentia Regis eſt protectio ejus illo tempore: quod oſtendit quantam reverentiam Leges attribuant perſonæ Regis.

33 *Ed.* III. *Reges ſacro oleo uncti ſunt capaces ſpiritualis juriſdictionis:* Verùm ambæ Domus numquam capaces fuêre habitæ iſtius poteſtatis

Rex eſt perſona mixta cum ſacerdote, habet Eccleſiaſticam & ſpiritualem juriſdictionem: hoc oſtendit Regis poteſtatem in Eccleſiaſticis cauſis.

Com. Littl. Sect. 4. Terræ Regis vocantur in Lege *Patrimonium Sacrum:* Ergò Domus non admovere debuiſſent manum ad hoc Sacrum Patrimonium.

3 *Ed.* III. XIX. Rex non habet parem in ſua terra, & non poteſt judicari. Ergo ambæ Domus non ſupra illum.

Parlamentum xv Edw. III fuit abrogatum, quia erat contra Leges Regis & prærogativam 4 part. Inſtit. fol. 52. Hoc oſtendit evidenter, propoſitiones miſſas Novum Caſtrum non debuiſſe præſentari ejus Majeſtati, quia ſunt contra Leges & ejus prærogativam.

Cook. 4. *p.* 5. Domini & Communes non poſſunt aſſentiri in Parlamento ulli rei quæ tendit ad diminutionem Regis & Coronæ ejus, ad quæ jurati ſunt. Hoc itidem condemnat illas propoſitiones.

Deponere Regem, incarcerare illum donec aſſentiatur certis poſtulatis; bellum ad mutandum Religionem Lege ſtabilitam aut ullam aliam Legem, aut ad removendum Conſiliarios, tenere Caſtellum aut arcem contra Regem;

gem ſunt, offenſæ contra legem quæ declarat Proditionem eſſe per reſolutiones quarum poſtea mentio fiet: per illam Legem homines obligati ſunt juvare Regem quando bellum ei infertur in ſuo Regno.

Rex debet in hoc Statuto intelligi in naturali ſuo corpore & perſona, quod ſolum poteſt mori; nam machinari ejus mortem & declarare aperto actu, declaratur Proditio: pugnare cum iis qui veniunt ad auxiliandum Regi in ſuis bellis, eſt Proditio. 25 Ed. III. cap. 2.

Machinari Reginæ mortem, majoris natu filii Regis, cudere ejus monetam, mentiri magnum illius Sigillum, bellum ipſi movere, aut moventibus adhærere, declarantur illo Acto crimina læſæ Majeſtatis. Hoc Statutum non poteſt referri ad Regis politicam capacitatem, ſed ad naturalem, quæ eſt inſeparabilis à politica: nam Corpus politicum non poteſt habere aut uxorem aut filium, aut movere bellum, aut aliquid agere, quàm per operationem corporis naturalis: Societas aut corpus politicum non habet animam aut vitam, ſed eſt figmentum Legis, & Statutum intelligit non fictas perſonas, ſed corpus naturale, conjunctum cum politico, quæ ſunt inſeparabilia.

Clauſula illius Acti, quod nemo peteret gratiam aut remiſſionem ob aliquam offenſam damnatam per illud Actum, abrogatum fuit à ſubſequenti Acto xxi. Rich. II judicatum irrationale & ſine exemplo; & contra Legem & conſuetudinem Parlamenti. Hoc comdemnat Propoſitionem quæ Regem inidoneum facit ad condonandum. 4 pars Inſtit. fol. 42. Actum xi. Rich. II quod tantopere urgetur ab altera parte, erat actum cui Rex aſſentiebatur, atque ita perfectum, ſed nota Exercitum tunc circa urbem; & obſerva quod illa lex eſt contra privatas perſonas, & per cap. 3 ejuſdem Proditiones factæ per illud Actum,

& non trahendæ in exemplum. Abrogatum fuit xxi Rich. II & revivificatum per uſurpatorem 1 Hen. IV ut populo placeret, & per cap. x inactum fuit, quod nihil erit proditio quod declaratum erat xxv. Edw. III Regalitas Coronæ Angliæ, eſt immediatè ſubjecta Deo & nulli alteri. Plana verba, oſtendentia ubi ſit Suprema Poteſtas.

16 *Ed. cap.* 5. 16. *Rich.* II *cap.* 5. *Hen.* IV.

Commiſſio Arrayæ eſt in vigore, & non alia commiſſio; Rot. Parlam. 5 Hen. IV num 24. Actum non excuſum, hoc actum fuit abrogatum per 4 & 5 P. & M. cap. 2. abrogatum eſt per actum 1 Iacobi, & ita eſt in vigore hodie, nam abrogans Statutum eſt abrogatum 4 part. Inſtitut. fol. 51. & 125. publicata poſt hoc Parlamentum, juſſu Domus Communium, eorum ordinantia excuſa eſt ad ult. fol. Commentariorum ad *Magnam Chartam.*

Lib. approbatus à Nic. Blont. eq. vocatus ratio Belli fol. 65.

D. *Eduardus Cooke*, ab illorum parte tenetur pro Oraculo Legis, qui ſcripſit dictam quartam partem, quieto tempore, & poſſum dicere, cum non eſſet opus defendere authoritatem commiſſionis Arrayæ.

Quoad objectionem, quod illa commiſſio relinquit poteſtatem Commiſſariis taxandi homines *ſecundum facultates* & ita effici omnibus ſtatus arbitrarios: reſpondeo, quod in levandis publicis auxiliis ſuper hominum bona & ſtatus, qui mutabiles ſunt, & veriſimiliter non poſſunt cognoſci ab ullis quàm à proprietariis, impoſſibile eſt vitare diſcretionem in taxationibus, nam ita ſemper fuit & perpetuò erit. Ex his liquet, Vota utriuſque Domus contra Commiſſionem Arrayæ, fuiſſe contra Legem.

2 *Hen.* V.

Mors Regis diſſolvit Parlamentum, ſi Reges referrentur ad politicam capacitatem continuarent poſt ejus mortem. 4. Part Inſtitut. 46. quod probat Regem non poſſe dici ibi eſſe, ut nunc eſt: non eſt *interregnum* in Regno, diſſolutio Parlamenti per illius obitum oſtendit, quod initium

tium & finis illius refertur ad naturalem perſonam Regis, & propterea poteſt legaliter refutare Propoſitiones.

2. Hen. V. cap. 6. ad ſolum Regem pertinet icere fœdera cum exteris Principibus: hoc oſtendit ubi Suprema Poteſtas ſit, & ad quem Militia pertineat.

8. Hen. VI num. 57 Rotul. Parlam. Cookes 4 part. Inſtitut. 25. Nullum privilegium Parlam. admittitur ob proditionem, feloniam & rupturam Pacis; ſi non in uno aliquo membro, neque in duobus, neu in decem, neu in majore parte XIX Hen. VI 62. Lex eſt hæreditas Regis & populi ejus, à qua reguntur Rex & ejus populus & populus obligatus eſt per Legem adjuvare Regem, & Regis hæreditas eſt tenere Parlamentum, & ſubſidia indulta per Communitatem. Si major pars Parlamenti committat proditionem, non debent eſſe judices ejus; nam nullus homo aut corpus poteſt eſſe Iudex in propria cauſa, & ſicuti decem aut quivis numerus poteſt committere proditionem, ita & major numerus.

Rex poteſt per literas ſuas patentes conſtituere Comitatum Palatinum & concedere Iura regalia; hoc oſtendit ubi ſit Suprema Poteſtas. *32 Henr. VI. 13. Plovvd. 334.*

XVII Edw. IV Rot. Parl. num. 39. nullum privilegium Parlamenti concedi poteſt pro proditione, felonia aut ruptura pacis; ſi non uni neque duobus aut pluribus aut majori parti.

Eædem perſonæ non poſſunt eſſe judices & partes. Aſſociatum corpus non poteſt committere proditionem, neque proditio poteſt committi contra ejuſmodi corpus. XXI Edw. 13 & 14. Sed perſonæ hominum quæ faciunt illud corpus poſſunt committere proditionem, & committere eam contra naturalem perſonam ejus qui quadantenus eſt aſſociatum corpus, ſed quatenus *corporatum* *Calv. cas. 7 part. fol. 11. 12.*

nulla Proditio poteſt committi ab aut contra tale corpus; hoc corpus non habet animam, non vitam, & conſiſtit tantummodò per fictionem Legis; & propter illam rationem Lex concludit ut ante dictum: ea propter Statutum xxv Edw. III debet intelligi de naturali perſona Regis, conjuncta cum politica, quæ ſunt inſeparabiles, & Regis naturalis perſona exiſtens *Holmby*, politica eſt ibidem, & non Weſtmonaſterii: nam politicum & naturale faciunt unum corpus indiviſibile.

Plowd Com. 213.

19 *Ed.* IV 46. 22. *Ed.* IV.

Si omnis populus Angliæ rumperet fœdus factum cum externo Principe, ſine Regis conſenſu, fœdus tenet & non eſt ruptum, & propterea repræſentativum corpus eſt inferius ſua Majeſtate.

Rex poteſt erigere Tribunal communium placitorum, in quacunque parte Regni ipſi placuerit per literas ſuas patentes: an ambæ Domus poſſunt idem facere? 1 Edw. V. fol 2. non poteſt dici Regem injuriam facere, declaratum ab omnibus Iudicibus & Sergeantis ad Legem ibidem præſentibus.

4 *Ed.* IV. 25. 5 *Ed.* IV. 29.

Ratio eſt, nihil fieri poteſt in hac Repub. conceſſione Regis aut aliquo alio ipſius acto, contra ſubditorum perſonas; bona, terras & libertates, quàm ſecundum Leges ſtabilitas, quas Iudices jurârunt obſervare & ferre inter Regem & populum ſuum, æqualiter inter dites & inopes, Grandes & humiles: & propterea Iudices & miniſtri Iuſtitiæ, accuſandi ſunt & puniendi, ſi Leges ſint violatæ; Et nulla reflexio facienda eſt in Regem. Omnes Conſiliarii & Iudices ante annum & tres menſes donec tumultus inciperent in hoc Parlamento, relicti erant ordinario curſui Inſtitiæ, quid poſt illa factum ſit, notiſſimum eſt.

1 *Rich.* III c. 15.

Ob graves cauſas & conſiderationes Actum Parlamenti

ti factum fuerat, ad ſecuritatem dicti Regis perſonæ: ſi Parlamentum tam amans fuit Regis Richardi III Domus majores cauſas habent ſollicitudinis de conſervanda Regia Majeſtate.

Subditi obligati ſunt per fidelitatem ſuam, ſervire Regi, pro tempore præſenti, contra quamvis rebellionem, potentiam & vires, motas contra illum in his Terris; quod ſi contra omnes Leges, rationem & bonam conſcientiam, ſi Regem vinci contigerit, quod ob dictum factum & verum obſequium & fidelitatem, quicquam paterentur, & ordinatum fuit quod non: & omnia Acta proceſſuum Legis poſt illa facienda in contrarium fore nulla: Hæc Lex intelligenda eſt de naturali Perſona Regis. nam politica ejus capacitas non poteſt vinci, aut bellum moveri contra hanc. Relapſi non poſſunt hoc beneficio frui. 11 *Henr.* VII. *c.* 1.

Non eſt ſtatutum, niſi Rex aſſentiatur, & poteſt diſſentire; hoc probat vocem negativam. 12 *Henr.* VII. 20.

Rex habet plenam poteſtatem in omnibus cauſis juſtitiam adminiſtrandi quibuſvis; hoc affirmatur de Regen non de utraque Domo. 4 *Henr.* VII. 18. 7 *Henr.* VII. 14.

Communes in Parlamento non agnoſcunt ſuperiorem Rege præter Deum: Domus Communium fatentur Regem eſſe ſupra repræſentativum corpus Regni. 24 *Henr.* VIII. 12. 25 *Henr.* VIII. 28.

Optimo jure & æquitate ad Regem ſolum pertinet tota poteſtas condonandi crimen læſæ Majeſtatis & alia; quemadmodum & omnis generis Iudices conſtituendi: hæc Lex condemnat praxim utriuſque Domus hoc tempore. 27 *Henr.* VIII. 24.

Regis regalis aſſenſus ad quodvis Actum Parlamenti, ſignatus ipſius manu, expreſſus in literis patentibus ſub magno ſigillo, & declaratus Dominis & Communibus tam efficax eſt, quàm ſi aſſenſus fuiſſet in propria perſona; vanum actum, ſi Rex virtualiter ſit in Domibus. 33 *Henr.* VIII. 22.

Dier. 38 Henr. VIII. f. 59. 60.

Rex eſt caput Parlamenti, Domini principalia membra corporis, Communes inferiora membra, & ita corpus eſt compoſitum, quapropter non magis eſt Parlamentum ſine Rege quàm corpus ſine capite.

14 Henr. VIII. fol 5.

Corporatio eſt ſecundum legem communem, ut Rex, Domini, & Communes, ſunt corporatio in Parlamento, & propterea non ſunt corpus ſine Rege.

34 Ed. III. 48.

Obitus Regis diſſolvit omnem manucaptionem comparendi in ulla curia, aut cuſtodiendi pacem.

1 Ed. IV. 2.

Obitus Regis diſcontinuat omnia placita ſecundum legem communem, quod non convenit cum *Virtuali Poteſtate*, quæ nunc urgetur.

2 Henr. IV. 8.

1 Henr. VII. 10.

1 Ed. V. 1.

1 Ed. VI. 7.

Brevia diſcontinuantur per obitum Regis; patentes Iudicum, Commiſſiones Iuſticiariorum Pacis, Vicecomitum &c. finiuntur illius Obitu: ubi ergo *Virtualis Poteſtas?*.

1 Ed. VI. 2.

Omnis authoritas & juriſdictio ſpiritualis & temporalis derivatur à Rege, propterea nulla à Domibus.

3 Ed. VI. 2.

11 Henr. VII. 1.

Cooke 1. part. Inſtit. 69.

Majeſtatis ſuæ ſubditi, ſecundùm obſequium ſuum tenentur ſervire Regi in bellis ſuis, ab hac parte aut citra mare; citra mare intelligendum ſtipendio: hoc probat Poteſtatem bellorum, & præparationes ad bellum eſſe in Rege.

5 Ed. VI. 11.

Maximè neceſſarium eſt tam ad politiam quàm officium ſubditi, reprimere omne genus ignominioſarum calumniarum contra Regem, quæ cum audiuntur, non poſſunt non eſſe odibiles fidelibus & dilectis ſubditis ejus, à quibus dependet omnis unitas & univerſalis ſalus Reipub. Hoc condemnat continuos & hebdomadarios libellos tam ſpurcos contra illius Majeſtatem.

1. Mar. 2. c. 2.

Punitio omnium offendentium contra Leges, pertinet ad Regem ut omnes juriſdictiones jure ad Regem jure pertinent. Hoc omnia relinquit ſuæ Majeſtati.

Omne-

Omnes commissiones delectus habendi ad bellum, conceduntur à Rege: Ad Regem solum pertinet Potestas belli. 4 5. Mar. 3. 10 Eliz. 3, 15.

Regis est defendere populum suum, & providere arma & copias; nulla mentio de utraque Domo.

Le Roy a seul le gouvernement de ses subjects, le corps politique du Roy & naturel sont un corps. Id est, Rex habet solum regimen suorum subditorum, politicum corpus Regis & naturale faciunt unum corpus, & non diversa, & sunt inseparabilia & indivisibilia. Corpus naturale & politicum faciunt unum corpus & non possunt separari. Ligeantia debetur naturali corpori & debetur per naturam, Dei Legem & hominum Legem; neque potest amitti aut negari ullo modo, inseparabilis est à persona. Plowd. 234. 242. Cawv. cas. 7. part. fol. 12. Plowd. Com. 213. Plowd. 934. 243. 213. Cawv. cas. 7. part. fol 12.

Vnumquodque Membrum Domus Communium, singulis Parlamentis sumit Iuramentum corporale, quod Rex sit supremus & unicus Rector in omnibus causis, in omnibus suis Dominiis; aliter non est membrum illius Domus: verba Legis sunt, in omnibus causis, super omnes personas. 1 Eliz. c. 1. Cawd. Cas. 5. pars. fol. 1.

Dictum Actum 1 Eliz. est tantum declarativum veteris Legis, *Cawdries Case* ibidem.

Comes Essexiæ & alii, coad unabant copias ad removendos Consiliarios, quod crimen læsæ Majestatis judicatum est ab omnibus Iudicibus Angliæ. 43 Eliz. 3.

Deponere Regem aut cupere illum per vim, incarcerare Illum donec consentiat quibusdam petitionibus, crimen læsæ Majestatis, atque ita damnatum in *Cobhami* casu. 39 Eliz.

Insurgere ad alterandum Religionem stabilitam, aut aliquam Legem, est crimen læsæ Majestatis: item, intercipere Regis castella, munimenta, portus, classes; crimen læsæ Majestatis 3 & 4. Ph. & Mar. Dier, Stafford Cas. quoad Scarboroug.

Lex

Lex non facit famulum majorem Magiſtro, neque ſubditum Rege, nam hoc eſſet ordinem & menſuram pervertere.

10 *Eliz. Plowyd.* 319. Lex non cognoſcitur niſi per uſum, & uſus probat Legem, & qualis fuerit uſus notiſſimum eſt.

Rex eſt noſter unicus, juſtus & legalis ligius Dominus & Princeps, genibus cordis noſtri vovemus conſtantem fidem, fidelitatem & obedientiam Regi & regali ejus Proſapiæ, in hac curia Parlamenti, ubi totum corpus Regni eſt aut in perſona, aut per repræſentationem.

1 *Iac.* 1. Agnoſcimus, quod vera & ſincera Religio Eccleſiæ ſit continuata & ſtabilita per Regem, recognoſcimus, quemadmodum tenemur per legem Dei & humanam, quod regnum Angliæ & ejus Imperialis Coronæ ad Ipſum pertinet per inhærens Ius genituræ, & Legalem & indubiam ſucceſſionem: & ſubmittimus nos ipſos & poſteros in perpetuum, quandiu gutta ſanguinis ſupererit, ejus regimini; & oramus Regem ut acceptet hæc ut primos fructus noſtræ fidelitatis & fidei erga Majeſtatem ſuam & Poſteritatem ejus in perpetuum; & quia hoc actum non eſt perfectum ſine Majeſtatis ſuæ aſſenſu, eundem humiliter requirimus. Hæc probant *Domos non eſſe ſupra Regem*; *Reges* non *habere titulos ſuos ad Coronam* ab utraque Domo, ſed *ab inhærenti Iure genituræ*, & quod nullum poſſit eſſe Statutum *ſine expreſſo Illius aſſenſu*, & deſtruit *Chimæram virtualis Regis præſentiæ* in Domibus.

3 *Iac. c.* 4. 23 *Eliz. c.* 1.

Promittere obedientiam Papæ aut alteri cuivis Statui, Principi aut poteſtati, quàm Regi, ejus hæredibus & ſucceſſoribus, eſt crimen læſæ Majeſtatis; & propterea qui Domus appellant *Status* offendunt in hanc Legem.

Coll. Statut. fol. 727. & 728.

Billæ quibus ſua Majeſtatis tenetur in conſcientia & juſticia perferre, non ſunt Leges ſine Illius aſſenſu.

De-

Deſignare ruinam perſonæ Regis aut Monarchiæ eſt monſtroſum & injurioſum crimen.

Vbi Lex non diſtinguit, non eſt diſtinguendum, omnia ante dicta Acta & Leges evidenter probant Militiam pertinere ad Regem; Regem non eſſe *virtualiter* in utraque Domo; Regem non poſſe conſiderari ſeparatim in relatione ad politicam ejus capacitatem: Regis fidei non eſſe commiſſam Poteſtatem, ſed eam eſſe inhærens ipſi Ius genituræ à Deo, Natura, & Lege, & quod non habeat poteſtatem à Populo: hæ Leges non habent has diſtinctiones naturalis & politici, *abſtracti & concreti*, poteſtatis & perſonæ. *Cæſaris* tempore hæc inſula habuit Reges, & ſemper poſt, qui ſunt pene 1700 anni.

Nullus Rex poteſt nominari, quovis tempore, factus in hoc Regno à Populo; Parlamentum numquam fecit Regem. erant enim antè Reges. Parlamenta vocantur per Regis brevia, quæ ad Equites, cives & Burgenſes ita incipiunt:

Rex Vic. Wilth. Salutem. Quia Nos de aviſamento & aſſenſu Conſilii noſtri pro quibus arduis & urgentib. negotiis Nos, ſtatum & defenſionem Regni noſtri Angl. & Eccleſ. Anglic. concernentibus quoddam Parliamentum noſtrum, apud B. teneri ordinavimus & ibid. cum Prælatis, Magnatib. & Proceribus dicti Regni noſtri Colloquium habere & tractatum; tibi præcipimus firmiter injungendo, quod facta Proclamatio in prox. Comitatu tuo poſt receptionem ejuſd. Brevis, duos Milites gladiis cinctos &c. eligi facias ad faciendum & conſentiendum his quæ tunc ibidem de Communi Concilio noſtro. Angl. favente Deo, contigent ordinari ſuper negotiis antedictis, ita quod pro defectu poteſtatis hujusmodi ſeu propter improvidam electionem Militum, Civium, & Burgenſium, prædicta negotia noſtra, infecta non remanerent.

Rex eſt *Principium*, *caput & finis Parlamenti*, corpus non facit 4. 4 pars Inſtit. fol. 3.

facit caput, neque quod est posterius hoc quod est prius: *Consilium non est Præceptum, Consiliarii non sunt Præceptores.* Nam Consilium cogere assensum, nulla ætate auditum fuit ante hoc tempus: & Domus Communium, per Breve non vocatur *ad consilium*: Brevia duodecim Iudicum, Regii Concilii, duodecim Magistrorum Cancellariæ; *sunt consilium impensuri*; & ita de Paribus. Brevia ad Communitatem, *ad faciendum & consentiendum*; quod ostendit quam potestatem repræsentativum corpus habeat; non habent potestatem juramentum ministrandi, neque illud prætendunt.

Iurament. Iustic. 18 *Ed* III. *inter statuta illius anni.*

Rex omni tempore, cum non est Parlamentum, & in Parlamento assistitur advisamento Iudicum Legis, XII numero. nam Anglia habet ad minimum duos Sergeantos, cum pauciſſimos; unum Procuratorem & fiscalem Advocatum, XII Magistros Cancellariæ, suum concilium Status consistens è quibusdam magnis Prælatis, & aliis magnis personis, versatis in negotiis Status, cum pauciſſimi sunt numero duodecim. Et in omnes semper sunt magnæ opulentiæ, quæ non conservatur, nisi custodiâ Legum: Prælati versati in Divina Lege, alii Primates in negotiis Status, & Regimine; Iudices, Regis Sergeanti, Procurator, advocatus Fiscalis, & Magistri cancellariæ versati in Lege & consuetudinibus Regni: omnes jurati servire Regi & populo ejus juste & fideliter: Rex quoque juratus est ad observandum Leges, & judices habent in juramento suo clausulam quod facturi sint commune Ius Regis populo, secundum stabilitas Leges, nullo mandato Regis in contrarium non obstante, sub magno sigillo aut aliter: populus est securus per leges, in vigore, sine ullis novis: lex reperiens Regem munitum à tot Magnis viris, conscientiæ; Honoris & experientiæ in regimine Reipub.

Scien-

Scientia Legum, & obligatos per grave & ſacrum vinculum Iuramenti ſuper Euangeliſtas conſtituit in Rege inter alias poteſtates, poteſtatem rejiciendi quamvis Billam de qua utraque Domus conſenſerit, & poteſtatem condonandi omnia delicta, conferendi beneficia in minoritate ſua (ſunt multæ magnæ Perſonæ viventes, quæ tenent multa 1000 librarum annuatium per patentes Eduardi VI indulta cum tantùm eſſet decem annorum) non eſſe obligatum ulli Legi in ſuum præjudicium, ad quod ſe non obligat: arbitrium pacis & belli; cuſionem pecuniæ, creationem officiariorum &c. Lex, ob rationes prædictas, approbavit has poteſtates ſine controverſia eſſe in Rege, & omnes Reges illis gaviſi ſunt uſque ad 3 Nov. 1640.

Objicietur, non obſtante omni hac ſententia Legum, leges fuiſſe violatas, & propterea poteſtates illas non poſſe ſubſiſtere, utraque Domus remedium afferet.

Reſponſum ad hoc eſt evidens: non eſt tempus præteritum, neque præſens, neque futurum, quandiu homines miniſtrabunt Legem: quin Leges infringantur magis aut minus, ut liquet ex Hiſtoria cujuſque ætatis. Omnes prætenſæ violationes hujus temporis fuerunt reſtitutæ per Acta quibus Rex conſenſit ante abitum ſuum x Ian. 1641. cum abactus fuit per tumultus; & Domus tempore anni & pene trium menſium, à 3 Novemb. 1640. ad 10 Ian. 1641. ut ante dictum, habuêre tempus & libertatem accuſandi omnes eos qui erant aut cauſæ aut inſtrumenta violationis alicujus Legis.

Examina quomodo utraque Domus remedium attulerit ſuperioribus temporibus. Primo quoad Religionem, quid factum? utraque Domus tempore Henr. VIII obtulerunt illi Billam ſex Articulorum, quæ ipſis videbatur juſta & neceſſaria Billa: annon Henricus VIII bene feciſſet, ſi

negâſſet illam perferre? Ambæ Domus obtulerunt eidem Billam, ut auferret lectionem Scripturarum maximæ Parti laicorum: An non Henricus VIII magnam laudem meruiſſet, ſi rejeciſſet? Reginæ Mariæ tempore, ambæ Domus exhibuerunt Billam illi, ut introduceret Papæ poteſtatem & Roman. religionem: An non bene feciſſet R. Maria ſi refutâſſet hanc Billam? multæ tales inſtantiæ dari poſſunt. Ambæ Domus jam Weſtmonaſterii, certus ſum, non negabunt quod rejectio ejusmodi Billarum futura fuiſſet juſta, & quare non hoc tempore?

Quoad civile regimen, qualem Billam præſentârunt ambæ Ambæ Domus Richardo III, ut titulum ſuum ad coronam confirmaret; an non honorificum fuiſſet Illi eam refutare? Quales Billæ exhibitæ fuerint Henr. VIII ab utraque Domo ad *notham* declarandam filiam ſuam Eliſabetham, Reginam glorioſæ memoriæ; ad ſtabiliendam coronam Regni ſui, deficiente progenie ex ipſius corpore, ſuper ejuſmodi perſonas, quales declararet per litteras patentes, aut ultimam voluntatem, & plures ſimiles? an non rejectio talium Billarum magnificâſſet ejus virtutes, & exhibuiſſet illum poſteritati longè alio Charactere quàm nunc?

Ab experientia omnium ſeculorum & conſideratione humanæ fragilitatis, hæc concluſio manifeſtè deducitur, *quòd non ſit poſſibile conſervare hominem omni tempore* (ſint Domus, aut Rex & ejus Concilium) *quin aliquando exiſtat quædam deviatio à Legibus*, & propterea conſtantes & certæ poteſtates fixæ per antiquam Legem non ſunt abrogandæ & Regis miniſtri; Leges puniunt ubi eſt transgreſſio Legis & illo ſolos oportet pati ob iſtam.

In hoc Parlamento Domus exhibuêre Billam, de auferendis ſuffragiis Epiſcoporum in Domo ſuperiore Parlamenti,

lamenti, & post illa convenêre ne ulli essent posthac Episcopi; an non potuisset Rex respondere ad hanc Billam: *Le Roy s'avisera* aut *ne veult.* erat contra *Magnam Chartam*, *Articulos Cleri*, & plura Acta Parlamenti. Et dare porrò has rationes, si ipsi ita placuisset; Primò, quod hæc Billa destruat Breve per quod factæ sunt duæ Domus Parlamenti 14. Hen. VIII fol. 22. *Eveſque est Signeur de Grand honneur*, Rex cum debeat secundum Breve, *cum Prælatis colloquium habere:* Secundò, fuerunt in omnibus Parlamentis, postquam ea habuimus & votârunt, exceptis iis quæ ipsos concernebant: & fuêre hîc Episcopi postquam fuimus Christiani, & fundamentalis Lex Regni approbat illos: si aliqui ipsorum crediti offendere, relicti erant Iustitiæ, & Rex substitueret inoffensibiles in eorum locum; sed postquam Rex consensit auferri vota eorum in Parlamenta, est lex quæ nos obligat eo usque.

Ad integrum subjectum, Lex notoriè determinavit, quod Billæ quibus utraque Domus assensit, prætendens esse ad Publicum bonum, judicandæ sint à Rege. nam in omnium Regum regnis Billæ exhibitæ fuêre ab utraque Domo, quæ omnes prætexunt publicum bonum, & sæpe non sunt, & fuêre rejectæ cum *le Roy s'avisera* aut *le Roy ne veult.* Hoc Parlamentum incepit 3 Nov. 1640. Ante hoc tempus in omni Regum regno, nulla armata potentia cogebat populum quicquam facere contra Legem; quod factum fuerat, per ejus Iudices officiarios, Referendarios & Ministros, ab illo tempore ad x Ian. 1641. cum Rex discessit Londino ut vitaret pericula frequentium tumultuum, anno uno & tribus mensibus, privati Consiliarii & Iudices ejus & Ministri relicti fuêre justitiæ Legum, non defuit tempus puniendi qui pœnis obnoxii erant.

Sphæra Domus Communium debet repræsentare gravamina

vamina Regionis, concedere ſubſidia Regi ad omnes occaſiones extra ordinem conſentire lationi aut abrogationi Legum: orbis domus Dominorum reformare erronea judicia lata per Regis Bancum, corrigere dilationes Curiarum Iuſtitiæ, recipere omnes petitiones, inſtruere Regem ſuis conſiliis, habere vota ſua in ferendis aut abrogandis Legibus, & proponere ad ſalutem publicam, quod opportunum ipſis videtur.

Lex non cogit ad impoſſibilia; Subditi non poſſunt expectare à Regibus impoſſibilia, tot Iudices, conſiliarios, Vicecomites, Iuſticiarios pacis, commiſſarios, Miniſtros Status, impoſſibile eſt Regem omnes circumſpicere.

Rex eſt ordinarie *virtualiter* in Curiis ſuis Iuſtitiæ; quandiu manent ejus Curiæ: Earum officium eſt adminiſtrare Leges exiſtentes, & non differre aut vendere Iuſtitiam ob quodvis mandatum Regis.

Satis habemus Legum, *Inſtrumenta boni ſeculi ſunt boni viri*; boni Miniſtri, ut Iudices & officiarii ſæpe deſiderantur; Domus proponunt novas Leges aut abrogationem veterum; utrumque introducit novitatem. Lex ob cauſas jam dictas, Regem ſolum facit judicem, cui in eo aſſiſtunt plurimi graves docti & prudentes viri. Ob conſiderationes jam dictas, Regis pars adhæſit ipſi, Lex terræ eſt ipſorum peculium, ductrix, non offenditur cum illa non violatur, inveniebant Commiſſionem *Arraya* ſtabilitam per Legem; videbant Regem in hoc Parlamento remiſiſſe, *Shipmoney*, *Knichthood-money*, VII. Tribunalia Iuſtitiæ, conſenſiſſe in triennale Parlamentum, conſtituiſſe limites *Foreſtæ*, removiſſe Clericum rerum venalium quoad familiam ſuam, Claſſem Domui credidiſſe, pertulerat Actum, quod Parlamentum hoc non eſſet diſſoluturus ſine Dominorum conſenſu: nullus populus erat tam liber,

ſi con-

si contenti esse potuissent Legibus, Iuramentis & Ratione; & nihil potuit aut poterit excogitari ad securandum nos neque umquam fuit.

His omnibus non obstantibus vidimus Regem abactum *Londino* per frequentes tumultus; duas tertias partes Dominorum & amplius deseruisse illam Domum, ob eandem causam; quin & majorem partem Communium, Domum Communium deseruisse ob eandem causam: novos homines electos in ipsorum loca contra *Legem*, sub prætextu adulterati sigilli, & in nomine Regis contra ejus voluntatem, bellum motum contra Ipsum, intercepti illius portus, Arces, Armamentaria & Reditus, & conversa ad Illius destructionem & subversionem Legum terræ; Tributa ad opponendum se copiis Regiis, non ad adhærendum Illi, sed ipsis in hoc bello; quod vocant *Iuramentum negativum* & *Votum* & *Fœdus* sive *Compactum*.

Diversis modis numquam usitatis in hoc Regno, pecunias imperârunt ad fovendum hoc bellum, & potissimum ad quosdam inter ipsos locupletandos; videlicet. 1. *Excisas* 2. *Contributiones* 3. *Sequestrationes*; 4. *Quintas partes*. 5. *Vigesimas partes*. 6. *Farinariam*. (Meale-money) 7. *Venditionem spoliatorum bonorum*. 8. *Mutua*. 9. *Benevolentias*. 10. *Collectiones*. Diebus festis; 11. Novas impositiones supra merces. 12. Custodias sumptibus privatorum. 13. Quinquaginta Subsidia uno tempore. 14. Compositiones cum iis quos vocant *Delinquentes*: 15. Venditionem terrarum Episcopalium &c.

A Regis Parte media subsistentiæ fuere ablata; ante diem dictam, terræ ipsorum captæ, bona ablata; Lex indulget proditori aut Feloni in jus vocato, *Necessaria sibi & familiæ suæ in victu & vestitu*: Vbi est Compactum seu Liga? ubi est petitio Iuris? ubi est Libertas subditi?

1 *Rich.* III. 3. *Bract.* 1. 3. *c.* 8. *Stanf.* 192. 8 *pars Cook.* 7 *Henr.* IV.

Pri-

Primò; Iuvinius Regem in hoc bello, contra Iuramentum negativum, & alia vota: defensio nostra est xxv. Edu. III cap. 2. & resolutiones omnium Iudicum.

Secundò; Defendimus Commissionem Arrayæ, Regis mandato, contra ipsorum vota: confirmamur statuto an. 5. Henrici IV & judicio Eduardi Cooke Equitis, *oraculi Legum*, ut ipsum appellant.

4 part Inst. 125. 2 Inst. 696.

Tertiò: Defendimus Archiepiscopos & Episcopos, quos volebant supprimi. Defensio nostra est *Magna Charta*, & plura alia Statuta.

Quartò: Defendimus Librum *Communium precum*, illi abrogant: Denfensio nostra sunt quinque Acta Parlamenti sub Eduardo Sexto, & R. Elizabethæ tempore, 5 Paschæ 35. Elizabeth inter placita Coronæ in Banco Regis; novus liber Ingressuum fol. 252. *Penry*, ob publicationem duorum Scandalosorum libellorum contra Ecclesiæ regimen fuit in jure postulatus, accusatus, convictus, & suspensus Tyburni.

Quintò; Defendimus *Militiam* Regni *pertinere ad Regem*, ipsi contra: Defensio nostra & statutum anni septimi Eduardi I & plura statuta post illa, praxis omnium temporum, & consuetudo Regni.

Sextò; Defendimus *adulterationem Magni Sigilli esse crimen læsæ Majestatis*; itidem usurpationem Regis arcium, portuum, Navium, castellorum, ejus redituum, & monetæ, contra ipsos: habemus defensionem nostram in dicto statuto xxv. Eduardi III cap. 2. & diversa alia post, & praxin omnium temporum.

Septimò: Defendimus, *Regem solum esse supremum gubernatorem in omnibus causis:* Illi, Regem gubernandum ab ipsis: Patrocinantur nobis Statuta anni primi R. Elisabethæ cap. 1. & anni 5 R. Elisabethæ, primo.

Octavò:

Octavò: Defendimus, *Regem esse Regem per inhærens Ius genituræ, per naturam, per Dei Legem, & per terræ legem.* Illi dicunt Regium jus esse officium fideicommissum. Patrocinatur nobis Statutum anni primi Regis *Iacobi* cap. primo & Resolutio omnium Iudicum Angliæ in Calvini casu.

Nonò: Defendimus, *politicam capacitatem non posse separari à naturali:* illi tenent contrarium. Patrocinantur nobis duo Statuta, videlicet, *exilium Hugonis* tempore Eduardi II & anni primi Eduardi III cap. 2. & ipsorum Oraculum, qui publicavit illud posteritati, quod sit damnabilis, detestabilis & execrabilis proditio; Calvin. Cas. part. 7. fol. 11.

Decimò: Defendimus, *quod qui adjuvat Regem domi aut foras, non sit molestandus aut accusandus propterea:* ipsi tenent & faciunt contrarium. Patrocinatur nobis Statutum anni undecimi Henrici VII cap. primo.

Undecimò: Asserimus *quod Rex habeat potestatem dissentiendi à Billa, in quam utraque Domus consensit:* quod illi negant. Patrocinatur nobis Statutum anni secundi Henrici V & praxis omnium temporum, anni primi Regis *Caroli* cap. 7. & anni primi Regis *Iacobi* cap. 1.

Duodecimò: Asserimus, *Parlamenta esse habenda gravi & pacifico modo, sine tumultibus*; Ipsi consenserunt multitudines infimæ conditionis plebis venire *Westmonasterium*, ad petendam clamoribus Iusticiam, cum non possent obtinere quod volebant: & alere custodias armatorum, qui illis ministrarent. Patrocinatur nobis Statutum anni septimi Eduardi II & ipsorum Oraculum.

Decimo tertiò: Asserimus, *non esse Statum in hoc regno præter Regis Majest.* & *quod adhærere alicui alteri Statui* in hoc Regno sit *crimen læsæ Majestatis.* Patrocinatur nobis Statutum anni

tertii Regis *Iacobi* cap. quarto; & vigesimi tertii Reginæ *Elisabethæ*, cap. primo.

Decimo quartò: Asserimus, *quòd movere bellum ad removendos Consiliarios, alterandum Religionem, aut ullam legem stabilitam, est crimen læsæ Majestatis:* Ipsi asserunt contrarium: Patrocinantur nobis resolutiones omnium Iudicum *Angliæ* tempore Reginæ *Elisabethæ*, & ipsorum Oraculum consentit.

Decimo quintò: Asserimus, *neminem debere incarcerari, neu exui bonis suis, nisi per justam viam Legis; & quod non oporteat quemquam damnari ad mortem quàm per legem stabilitam, consuetudines Regni, aut Actum Parlamenti:* Ipsi contrarium exercent in *Londino*, *Bristolia*, *Cantio* &c. Patrocinatur nobis *Magna Charta* cap. xxix. Petitio Iuris, anno tertio Regis *Caroli*, & diversæ Leges ibidem memoratæ.

Nos, *Regis pars*, detestati sumus & detestamur *Monopolia*, *Shipmony*, & omnia gravamina Populi, tantum quantum ulli: novimus status nostros, vitas & fortunas conservari per Leges, & Regem ligari per Leges, amamus Parlamenta. Si Regis judices, Consiliarii aut Ministri perperam egerunt, à tertio Novemb. 1640. ad 10 Ian. 1642. tempus habuerunt puniendi, omnes relicti justitiæ, ubi est Regis delictum?

11 *Par. Cooke Raports Magdalen colledge Case.*

Lex dicit, *Rex non potest facere malum*, quod sit *Medicus Regni, pater patriæ, sponsus regni*, qui *per annulum* desponsatus est Regno in sua Coronatione: Rex est *Dei vicarius*, & *non potest ullum malum facere*; hæc sunt verba Legis.

Magnum quid prætexitur, quod populus non sit certus frui Actis perlatis in hoc Parlamento, succedens Parlamentum posset ea abrogare: Objectio est valdè infirma, aliud succedens Parlamentum potest abrogare illud abrogans Parlamentum: Metus ille est sine fine & remedio, nam est essentia Parlamentorum, cum plenaria sunt, ut

oportet

oportet esse, è capite & omnibus membris, habere potestatem in Parlamenta antecedentia. Parlamenta se habent, ut sunt tempora. si turbulenta factio prævaleat, Parlamenta sunt improba, ut apparet ex exemplis ante citatis improbissimorum Parlamentorum: si tempora sint sobria & modesta, prudentia & non distorta, Parlamenta sunt ritè bona & honorabilia, & sunt bona medicamina & cataplasmata; sed in hoc Parlamento *excessit Medicina modum.*

In hac causa & bello inter Regis Majestatem, & utramque Domum Westmonasterii, quem ducem habuêre subditi, qui illos dirigeret, *quàm Leges?* quibus mediis poterant uti ad discernendum, quid sequerentur, aut fugerent, quàm Leges? Rex declarat *crimen læsæ Majestatis* adhærere Domibus in hoc Bello: Domus declarant crimen læsæ Majestatis adhærere Regi in hoc bello: subditi quoad maximam & considerabilem partem eorum (cùm crimen læsæ Majestatis sit crimen quod non tantum inducat amissionem vitæ & bonorum, sed etiam reddat ipsorum posteritatem vilem, mendicam & infamem) respiciunt Leges, & reperiunt *quod litera Legis requirat ab iis juvare Regem*, ut ante manifestatum fuit, an umquam subditus criminaliter punitus fuit, ulla ætate aut in ulla Natione ob obsequium ejus quod litera Legis præcipit?

Subditi Regni inveniunt distinctionem & interpretationem impositam Legi *Abstracti & Concreti*, potestatis & Personæ, corporis politici & naturalis, personalis præsentiæ & virtualis, condemnatam fuisse à Lege; & ita pars Regis habet & literam Legis, & interpretationem literæ claram secundum ipsorum judicium, per quod possent evidenter percipere cui parti adhærerent; quam ulteriorem satisfactionem possent modesti, pacifici & fideles homines ultra desiderare?

Collect. ordin. 777.

A verbo legis in criminibus & pœnis non eſt recedendum: fuit approbatum axioma Legis omnibus ætatibus & temporibus: Si Rex ſit Rex & *in Regali officio* (ut vocant) permaneat, tunc omnes Leges ſunt contra ipſos citra colorem. ipſi dicunt; *dictæ Leges ſunt relativæ ad Illum in Ipſius officio.* non poſſunt aliter dicere; faciunt commiſſiones & remiſſiones in ipſius nomine, & perſona Regis & politicum ipſius corpus non poſſunt neque debent ſeparari, ut antè eſt declaratum: Et membra utriuſque Domus jurârunt conſtanter in hoc Parlamento, *quod Rex ſit unicus ſupremus Gubernator in omnibus cauſis ſupra omnes perſonas, hoc præſenti tempore.*

1 Eliz. c. 1.
5 Eliz. c. 1.

Nam quod objicitur de verbalibus aut perſonalibus mandatis Regis; affirmamus paucas res illis eſſe ſubjectas per Legem: verùm Regiæ Majeſtatis præceptum ſub magno ipſius Sigillo, cujus uſus obtinuit in hoc bello per Regis mandatum ad commiſſiones delectuum habendorum, non eſt perſonale mandatum (quod Lex in aliquibus caſibus refutat) ſed eſt tale mandatum, ita factum, quemadmodum illud per quod omnes poſſident terras ſuas, quas poſſident per Patentes, omnes corporationes habent ſua inſtrumenta, quæ tenent per inſtrumenta; & omnes judices & officiarii loca ſua & vocationes.

Objicitur, Rex non poteſt ſupprimere tribunalia ſua Iuſtitiæ, & hoc bellum tendere ad illorum ſuppreſſionem.

7. pars Com. Weſtmerl. caſus 1 Eliz. Dier 165. 7 pars Cooke.

Reſpondeo: Rex non poteſt neque debet ſupprimere Iuſtitiam, aut tribunalia Iuſtitiæ, aut umquam ſuppreſſit: verùm tribunalia Iuſtitiæ per *abuti aut non uti*, ceſſant eſſe tribunalia Iuſtitiæ: quum Iudices creantur aut proceſſus habentur in his tribunalibus ab aliis quàm à Iudicibus creatis à Rege, & contra illius mandatum ſub magno ſigillo, & non obeditur ipſius Majeſtati ſed votis Domuum,

& Iu-

& Iudices ejus rumpunt illam conditionem in Lege, fidei & fidelitatis in eorum Patentibus implicitæ, non amplius ſunt ipſius Iudices: obediunt & exercent munera ſua virtute Brevium & proceſſuum ſub adulterato ſigillo: Rex ſolus poteſt creare Iudices, XXVII. Henr. VIII. cap. vigeſimo quarto; *Iuſticiarios Pacis* &c. Regis Patentes faciunt Iudices: Capitalis Iudex regii Banci creatur per Regis Breve ſolus omnium Iudicum.

28 Henr. VIII. Dier. 11.

Magnum Sigillum eſt clavis Regni; & *convenit ut Rex habeat clavem Regni ſui penes ſe:* quod confutat eorum dictum, quod Rex ſigillum ſubreptitiè abduxerit.

2 par. Inſt. 552.

Rex & ipſe ſolus poteſt removere tribunalia ſua à *Weſtmonaſterio* ad alium locum: Eboraci termini habiti fuêre ſeptem annis, Eduardi I tempore; verùm quoad Curiam communium placitorum, locus debet eſſe certus; quoad Regis Bancum & Cancellariam, Rex poteſt ſecundum legem præcipere ut ſequantur ipſius perſonam ubique ſi ipſi commodum videatur: verùm remotio tribunalis Communium placitorum debet eſſe ad certum locum, atque ita populo notificari.

Britton fol. 23.

Omnes libri Legum, in omnibus temporibus, conſentiunt, quod Rex poteſt concedere cognitionem omnium cauſarum pro libitu, in quovis comitatu aut præcinctu, ibi ſolummodo teneri, & removere tribunalia à *Weſtmonaſterio* ad aliquem alium locum (quoad communia placita, locus debet certus & notificatus Populo) & procraſtinare Terminos, prout ipſi opportunum videtur: quæ omnia utraque Domus violavit.

6 Henr. VII. 9. 6 Eliz. Dier. 226.

Quædam apparentes *Objectiones* Mr. Prinnii, diſperſæ in variis libris, refutatæ & veritas plenius demonſtrata.

Objectio 1. *Anno primo Henr.* IV *reſuſcitavit Statutum* XI *Rich.* II *& abrogavit* XXI *Rich.* II *per quod certæ perſonæ erant declaratæ reæ Crim. læſ. Majeſtatis Regi & Regno, quæ erant partium regiarum ſecundum* XI *Richardi* II.

Solutio. Verum eſt, ſed nota, XI Richardi II. fuiſſe Parlamentum obſeſſum à 40000 militibus, & Rex conſentit ei tale Actum: & præterea 1 Henr. IV declarat, quod proditiones memoratæ in Acto XI Richardi II cum ſit adverſus paucos, privatos, non trahendum in exemplum, & quod nulla proditio ſit futura qua talis quæ XXV Eduardi III fuit declarata. Omnia hæc ſunt Acta perlata à Rege & tribus Statibus, nec trahenda in exemplum tumultuoſo tempore, ab obſeſſo Parlamento per exercitum: & Henricus IV cum eſſet uſurpator fecit illud Actum ad ſecurandum ſeipſum: Sed quid hoc ad Vota utriuſque Domus ſolum hoc tempore?

Obj. 2. *Curia Parlamenti eſt ſupra Regem, nam poteſt declinare ejus Inſtrumenta, Commiſſionem &c. indultas contra Legem. Et Lex eſt ſupra Regem.*

Sol. Per eandem rationem dixeris, curiam *Cancellariæ* aut quodvis tribunal Legis, Weſtmonaſterii eſſe ſupra Regem, nam annihilant Regis Inſtrumenta, facta contra Legem: & Rex eſt ſubjectus Legi & juratus illam tueri. Rurſus, non eſt Parlamentum ſine Rege, & Rex eſt caput illius, eſt *Principium, caput & finis* Parlamenti, ut modus tenendi Parlamentum, & ambæ Domus tantum carent *Principio, capite & fine* Parlamenti, & miſerum eſt Parla-

men-

mentum quod omnibus hiſce caret: & propterea dicere, quod Parlamenta ſunt ſupra Regem, eſt dicere Regem eſſe ſupra ſeipſum.

Obj. 3. *Parlamentum poteſt ampliare Regis prærogativam, propterea eſt ſupra ipſum.*

Sol. Si Rex aſſentiatur, aliàs non: & hinc demum eſt Actum Parlamenti, aliter non.

Obj. 4. Bracton *dicit*: *Deus, Lex, & Regis Curia* (*vid.*) *ipſius Comites & Barones ſunt ſupra Regem*; *videlicet, in Parlamento ut* Mr. Prinnius *exponit.*

Sol. Vbi ergo eſt Domus Communium? Sane, ſume Deum, Legem, Comites & Barones ſimul, verum eſt: ſed affirmare Comites & Barones in Parlamento eſſe ſupra Regem (cum Rex ſit caput Parlamenti, & illi unum Membrorum:) quomodo inferius membrum ſit ſupra caput, difficile eſt intellectu; præterea, ea poſitio deſtruit totum Mr. *Prinnii* diſcurſum qui tantundem attribuit Domo Communium.

Obj. 5. *Rex eſt tantum unus trium Statuum Parlamenti, & duo majora ſunt uno*; *propterea ſupra.*

Sol. Crura, brachia & truncus corporis majora ſunt capite, tamen non ſuperiora, nec viva ſine illo: argumentum valet quoad quantitatem; non qualitatem; & revera Rex non eſt unus trium Statuum, ſed ſupra omnes: tres Status ſunt Domini ſpirituales, Domini temporales, & Communes; *Cooke* ipſorum Oraculum, in cap. de Parlam. ſol. 1.

Obj. 6. *In Corporationibus Major numerus vocum facit omnia Acta corporationis valida*; *propterea & ita in Parlamento.*

Sol. Per hanc rationem aſſenſus Regis non eſt neceſſarius, & nulli uſui; & omnia Acta Parlamenti ante memorata & Libri juridici falſi fuêre, qui unanimi voce requirunt

runt neceſſario Regis aſſenſum: præterea, Corporationes ita ſunt conſtitutæ per inſtrumenta Regis, quod major numerus votorum Acta earum valida faciat.

Obj. 7. *Rex ut Rex eſt præſens in ſuo Parlamento æque ac in cæteris ipſius Curiis juſtitiæ, licet ibidem non ſit.*

Sol. In aliis ſuis Curiis Iuſticiæ non habet vocem, non eſt unus Iudicum, in Parlamento habet; ſi præſentia ejus non ſit neceſſaria neque ejus vox, neque aſſenſus.

Obj. 8. *Originalis prima legiſlativa poteſtas ferendi Leges, ad obligandum Subditos & eorum poſteritatem, non eſt in Rege, ſed in Regno & Parlamento, quod Regnum repræſentat.*

Sol. Mr. *Prinnius* in eodem folio affirmat, & recte, Regis aſſenſum abſolutè requiri, ad ferendum & ratificandum Legem: Rex eſt caput Regni & Parlamenti, quomodo ergo poteſt corpus agere ſine capite?

Obj. 9. *Major pars Corporationis ligat, & propterea major pars in Parlamento.*

Sol. Corporatio ita ligatur, aut per Regis Inſtrumenta aut per præſcriptionem, quæ nonnumquam habuit Regis conceſſionem; verùm præſcriptio & Lex, & praxis ſemper reliquerunt Regi negativam vocem.

Obj. 10. *Rex non poteſt alterare Billas ipſi præſentatas ab utraque Domo.*

Sol. Recte, ſed Rex poteſt illas rejicere.

Obj. 11. *Acta Parlamenti & Leges miniſtratas in Regnis uſurpatorum, ligant legitimos Reges: Ergo.*

Quid hoc ad probandum poteſtatem utriuſque Domus ſolum, quæ eſt quæſtio? Regi *de facto* obediendum eſt iis qui ſe ipſi ſubjecerunt, & hi ſunt illius ſubditi per ſubmiſſionem & non ſubditi *de facto* vero Regi, & tales proditores & rebelles Regenti Regi (cum renunciârint verum Regem) ubi legitimus Rex fuerit reſtauratus, poſſunt puniri

niri ab eo ob proditionem contra uſurpatorem: verùm hîc ſemper eſt Rex in utroque caſu & proceſſus in Lege durant, quia Iudices habent Patentes ſuas à Regibus exiſtentibus, in regnis Regum, *de facto* aut *de jure*. nam omnes Reges ſunt obligati & jurati ſervare leges.

Obj. 12. *Rege moriente ſine Hærede, Infante*, non compote mentis *&c. ambæ Domus poſſunt ſtabilire Leges.*

Sol. Non eſt *inter-regnum* in Anglia, ut liquet ex omnibus noſtris Libris Legum, & propterea moriens ſine hærede eſt vana ſuppoſitio, & ſecundum ipſorum principia eſt conſiderabilis in politica ſua capacitate, quæ mori omnino non poteſt. Protector, comitatus à Conſilio Regis ad Legem, duodecim ejus Iudicibus, Concilio Status, Procuratore, Advocato fiſcali, & duobus Sergeantis ad legem, duodecim Magiſtris Cancellariæ, habet nomine Regis & ſemper habuit vocem negativam: ſed quid hoc ad præſentem quæſtionem? Habemus Regem plenæ ætatis, magnæ ſapientiæ & Iudicii; quod poteſtas utriuſque Domus in tali caſu ſit ſupra Regem, demonſtrari non poteſt.

Obj. 13. *Rex non poteſt diſſentire à publicis & neceſſariis Billis ad commune bonum. Ergo.*

Sol. Neque umquam diſſenſit bonus Rex; ſed quis erit Iudex, an ſint publicæ & neceſſariæ? *Major* pars in alterutra Domo ob perlationem prætenſarum Billarum, poſſunt eſſe tantum una aut duæ voces, aut admodum paucæ & fortè non judicioſorum virorum, an non ergo aptius & magis conveniens Rationi, quod ipſius Majeſtas & Concilium Status, ejus duodecim Iudices, ejus Sergeanti, Procurator, Advocatus fiſcalis, duodecim Magiſtri Cancellariæ, judicent de convenientia & beneficio talium Billarum ad publicum bonum potius quàm *minor* (cujus ſortis plures poſſunt eſſe in Domibus) aut tenuis vir, aut

pauci, qui ſæpe faciunt Majorem partem, quæ involvit aſſenſum omnium? Ratio determinet.

Obj. 14. *Reges Angliæ fuêre Electivi, & Rex per Iuramentum Coronationis eſt obligatus ad tuendum* Iuſtas leges & conſuetudines quas Vulgus elegerit. *Ergo.*

Sol. Papiſmus fuit in Regno, & propterea illum continuare, non poteſt eſſe bonum argumentum; cum res ſtabilitæ ſunt multis ætatibus, retroſpicere ad tempora confuſionis eſt deſtruere omnem quietem: Actum Parlamenti anni 1 R. *Iacobi* cap. 1. & omnes extantes noſtræ Leges dicunt, *quod Regis officium ſit hæreditas inhærens in ſanguine Regum noſtrorum, & ipſorum jus genituræ.*

Et uſurpatores qui intrant per conſenſum populi, ſunt Reges *de facto*, ſed non *de jure*, ut apparet ex Actis Parlamenti ipſos tales declarantibus; & per omnes noſtros libros legum & fundamentales conſtitutiones Terræ, Regalis poteſtas eſt *hæreditaria* & non electiva.

Quoad verba (Vulgus elegerit) ſi *vulgus* applicetur ad Domum Communium, illi per ſe non poſſunt condere Legem: Pares nunquam vocati *vulgus*; ſi concedamus ita vocatos; leges ferendas eſſe juſtas, & quis judicaturus ſit de iis, antè demonſtratum eſt.

Conſuetudines non poſſunt referri ad tempus futurum, & ambæ conjunguntur Leges & conſuetudines.

Obj. 15. *Principes fuêre depoſiti, & poſſunt ab utraque Domo.*

Sol. Depoſitores fuêre proditores, ut apparet per reſolutionem omnium Iudicum Angliæ. *Cooke cap. Proditio, in ſecunda parte Inſtitut.* & numquam fuit Rex depoſitus quàm tumultuoſis & inſanis temporibus, & potentia exercituum, & iis ducibus qui Reges ſucceſſuri erant, ut Eduardus III & Henricus IV.

Obj. 16

Obj. 16. *Provocatio ad Parlamentum de erroribus in judiciis omnium Tribunalium eſt frequens. Ergo.*

Sol. Hæc ſit ſolummodò ad Domum Dominorum & ea non eſt Parlamentum: hoc nihil ad Domum Communium attinet: & in Domo Parium, ſi Breve erroris afferatur ad evertendum aliquod Iudicium, præcedit petitio ad Regem ut permittat, & ratio Legis in hoc caſu eſt quod Iudices Terræ omnes Regis concilium, duodecim magiſtri Cancellariæ ibi aſſiſtant, quorum ſententiâ erronea judicia corriguntur.

Obj. 17. *Parlamenta determinârunt de juribus Regis, ut in Henrici* VI *tempore & aliorum, Parlamenta vinxerunt ſucceſſionem Regum, ut liquet è Statuto* XIII *Reginæ* Eliſabethæ, *cap.* 1. *& deſcenſus Coronæ magis ducitur à Parlamentario titulo, quàm Communi Lege. Ergo.*

Sol. Si hæc objectio ſit vera, quod titulus ad Coronam ſit à Parlamento, non habuimus uſurpatores. nam omnes habuêre Parlamenta ipſis faventia; etiam *Richardus* III monſtrum illud. Omnes libri noſtri Legum dicunt, illos habere Coronam *per deſcenſum*; & ſtatuta Terræ declarant, quod habent illam *per inhærens jus genituræ.* Et Statutum XIII. *Eliſabethæ*, primo cap. factum eſt ad ſecurandum Reginam Eliſabetham contra *Reginam Scotorum*, tum in Regno clamantem coronam Angliæ,& habentem multos adhærentes: & illud ſtatutum ad illum finem non affirmat talem poteſtatem in utraque Domo (quæ eſt quæſtio) verùm in Regina Eliſabetha & utraque Domo, quod facit contra prætenſionem hujus temporis.

Mr. *Prinnius* fol. 104. lib. inſcripti, *Parliaments ſupreme power* &c. Objiciens ſtatutum an. 1. Reginæ *Eliſabethæ* & ſuum juramentum, quod Rex ſit ſolus ſupremus Gubernator hujus Regni; reſpondet; Parlamentum eſt ſuprema

poteſtas, & Rex ſupremus Gubernator: & tamen ibi concedit illi *negativam vocem.* & fol. 107. fatetur, quod Acta Parlamenti transferant Coronam à veris hæredibus ſecundum Legem Communem, ad alios qui non habent bonum Titulum, tunc Parlamentarius Titulus non facit Regem; tam potens eſt veritas, ut etiam excidat homini improvidè: diſtinguere inter ſupremum Gubernatorem, & ſupremam poteſtatem, valdè abſonum eſt. nam quis poteſt Gubernare ſine poteſtate?

Speed. 645 *4 Part Inſt.* 2. & 27. Rex convocat Parlamentum per Breve, procraſtinat, prorogat & diſſolvit Parlamentum, per legem ad libitum ut patet per conſtantem praxim: Domus Communium numquam ſedit poſt procraſtinationem Parlamenti Regis mandato: ubi eſt ſuprema poteſtas?

Obj. 18. *Rex per juramentum, obligatus eſt nemini jus negare, multo minus Parlamento, aſſentiri omnibus juſtis & neceſſariis Legibus propoſitis Regi ab ipſis. Hæc eſt ſubſtantia diſcurſus contra Regis negativam vocem.*

Sol. Rex ita obligatus eſt ut ponitur in objectione: ſed quis judicabit, utrum Billa propoſita ſit juſta & neceſſaria. Nam quicquid proponunt ſic prætenditur & ita fertur in alterutra Domo, aliquando per unam aut duas voces aut paucas, ut ante dictum; & ſanè ut demonſtratum eſt, Rex; Concilium ejus Status, ejus Iudices, Sergeanti, Procurator, Sollicitator & duodecim Magiſtri Cancellariæ poſſunt melius de iis judicare, quàm duo aut tres, aut pauci plures.

Mr *Prinnius* fol. 45 in libro de Parlamentorum intereſſe ad nominandum privatos conſiliarios vocat opinionem *Spenceriorum, ad dividendum perſonam Regis à ſua Corona, miram opinionem* & citat Calvini caſum, ſed omittit concluſiones ibidem memoratas fol. 11. Mr *Prinnius* dicit ibi, ſed

Calvins Caſe 7 part. f. 11.

ſit

sit hæc opinio quod velit; sine Regis gratia & remissione, longe procedet, & duo Acta Parlamenti memorata sunt citra opinionem: *Et in libro suo de apertione magni Sigilli fol. 37.* Parlamentum non habet Iurisdictionem utendi magno Sigillo ad remissiones generales aut particulares. Vbi est ergo suprema potestas?

Obj. 19. Mr. *Prinnius* (*apertio Magni Sigilli*) *pag. 19. dicit*; *Nobiles & Status, postridie funeris Regis Henrici* III. (*Rege Eduardo* I *ejus filio existente in Terra Sancta*) *fecerunt novum magnum Sigillum, & Custodes illius: & tempore Henrici* VI. *primo anno ejus Regni, idem factum in Parlamento.*

Sol. A facto ad jus non est bona consequentia. nam illud tempore *Eduardi* I non erat Parlamentum. nam Rex *Henricus* III obierat; quod dissolvebat Parlamentum si vocatum illius tempore, & non poterat esse Parlamentum temporis Eduardi I, nam nullum Breve emanârat ad convocandum Parlamentum illius nomine, neque poterat emanare nisi sub novo illo Sigillo, tam subito factum fuit post Henrici III obitum; Rege Eduardo I tunc absente in Terra Sancta, erat primus annus ejus Regni: & nullum Parlamentum habitum illo anno, nec secundo ejus Regni. Primum Parlamentum quod fuit in illius Regno, ut liquet ex impressis Actis, fuit tertio anno illius Regni. Ad hæc Sigillum factum fuit à quibusdam Dominis tum præsentibus; quid Communes in eo fecerunt? quoad Sigillum factum tempore Henrici VI. Protector erat Vice-Rex secundum cursum Legis atque ita illud Sigillum factum fuit à Protectore nomine Regis, & Protector ille, *Humfredus Dux Gloceſtriæ*, ut Protector nomine Regis vocavit illud Parlamentum, & Protector factus est à Dominis, & non à Parlamento, ut liquidò patet. nam hoc Parlamentum fuit primo Henrici VI & primum habitum illius

tempore, & poteſtas data per Commiſſionem dicto Duci, tunc Protectori, ut vocaret illud Parlamentum, *Prinnus* ibid. fol. 19. ſed novum adulteratum ſigillum factum fuit cum Rex eſſet Oxonii, in proprio Regno & non in Terra Sancta.

Obj. 20. *Mr.* Prinnius *in libro ſuo de poteſtate utriuſque Domus ad imponendum tributa, reſtringit Malignantes contra omnes* Habeas corpus *&c. dicit, quod Parlamentum ſit ſupra* Magnam Chartam; *& fol.* 15 *ibid. Parlamentum habet poteſtatem ſupra* Magnam Chartam *ad abrogandam illam, cum cauſa fuerit.*

Sol. Hoc argumentum ſupponit quod habeant Regis poteſtatem, quam antè apparuit illos non habere: Sed ſuppone illos habere, Magna Charta continet multas morales Leges, quas Parlamentum per Leges Terræ non poteſt mutare xx Hen. VII 2. *d. & Studens* 2. *Dialogo.* Exempli cauſa, dicit *cap.* 18. Iuſtitia non vendetur, differetur nec denegabitur cuiquam; ſed per hoc argumentum Parlamentum poteſt facere legem, ad differendum, negandum, vendendam Iuſtitiam, quæ ſane eſt prava poſitio ad aſſerendum. Quid vellent habere, apparet nunc è propoſitionibus miſſis *Novum Caſtrum* ad Regem, per quas vellent ut ſe ſpoliaret, & ipſis traderet omnem poteſtatem regiam in mari & terra, & habere illam poteſtatem â ſeipſis extra Ipſum, imponendi populo hujus Terræ Taxas quas vellent, abolendi librum communium precum, tollendi Epiſcopatum & introducendi Eccleſiaſticum regimen, de quo nondum convenit, & tale de quo ipſi inter ſe convenient.

Majeſtas ſua inveniens prædominantem factionem in utraque Domo ad hunc curſum tenendum, & fugatus *Londino* per tumultus, reliquit Domos ob has cauſas.

Pri-

Primò: Quia mutare regimen Religionis, est contra Regis Inramentum.

Secundò: Contra ipsorum Iuramenta: nam unusquisque eorum juravit in hoc Parlamento, quod ipsius Majestas est unicus supremus Gubernator in omnibus causis Ecclesiasticis & super omnes Personas.

Tertio: Hic cursus tendit contra *Magnam Chartam* cap. 1. & ult. *Salvæ sint Episcopis omnes Libertates suæ*, confirmatam à triginta duobus Actis Parlamenti: & in XLII Eduardi III capite 3, & si aliquod Statutum factum fuerit in contrarium, pro nullo habebitur: & ita se habet in Iudiciis ad Legem; in XXV Eduardi I *cap.* 1. 2. *Magna Charta* declaratur esse *Lex Communis Terræ.*

Quarto: Satagunt auferre suis propositionibus Regimen Episcoporum, quod in hac terra tam antiquum est quàm Christianitas: & librum *Communium Precum* stabilitum à quinque Actis Parlamenti, & compilatum à Reformatoribus & Martyribus, & usitatum tempore quatuor Principum.

Quintò: Hæ propositiones auferentes à sua Majestate omnem potestatem terrâ & mari; spoliant ipsum eo, quo omnes ipsius Antecessores, Reges hujus Regni, sunt gavisi: ista possessio & usus facit Legem, & per illam Ius suæ Majestati: *Adversantur propriæ suæ protestationi factæ in hoc Parlamento*; conservandi Regalem ejus Personam, Honorem & Statum: *Adversantur Ligæ suæ*, quæ dicit quod nolint diminuere justam illius potestatem & magnitudinem.

Propter has rationes sua Majestas deseruit illos, &, ut creditur, negabit assentiri illis Propositionibus, uti per Leges fundamentales Terræ potest (habens negativam vocem) omnibus Billis propositis.

Ex hisce omnibus deducitur: quod Rex ita deserens Do-

Domos, & quod neget illis propoſitionibus aſſentiri, tam longe abeſt à faciendo ipſum Tyrannum, aut inidoneum gubernare hoc tempore; ut contra reddat ipſum Iuſtum, Magnanimum & pium Principem: ita ut ex his evidenter appareat quibus calamitates horum temporum ſint imputandæ. Vnicum remedium omnium eſt Actum Amneſtiæ & Generalis Remiſſio.

Deus Servet Regem.

DAVID IENKINS,

Nunc Captivus in Turri Londinenſi.

XXVIII April. 1647.